Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: Pr-38/2026-31

U I ME R E PU B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sucu Darku Magdiću kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja Gorana Mandića, OIB:76443084129, Mali Poganac 6, Sokolovac, zastupanog po punomoćniku Mariu Sokaču, odvjetniku iz Varaždina, protiv tuženika Mesna industrija-Vajda d. d. Čakovec, OIB:16257048014, Čakovec, Zagrebačka 4, zastupana po punomoćniku Tinu Lovriću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Bogdanović, Dolički & partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon zaključenja glavne i javne rasprave dana 8. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, a odluke objavljene dana 5. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I.Nalaže se tuženiku Mesna industrija - Vajda d.d., OIB:16257048014, Varaždin, Zagrebačka 4 da s osnova neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje isplati tužitelju Goranu Mandiću, OIB:76443084129 iz Malog Poganca 6, Sokolovac iznos od 4.000,00 € (slovima:četiritisućaeura) sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja ove tužbe 28. veljače 2025.g. pa do isplate, i to sve po stopi u visini koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja sa iznosom od 1.000,00 € (slovima: tisućueura) i pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

III.Svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1.Tužitelj u tužbi tvrdi da je ozlijeđen dana 10.10.2022.g. na svojem radnom mjestu kod tuženika Mesna industrija - Vajda d.d., prilikom klanja junice i okretanja junice, nakon njezinog trzaja, udario je rukom u zid i porezao se na lim te je na taj način zadobio

otvorenu ranu desne šake, duljine oko 3 cm. Obavljen je pregled u ŽB Čakovec, ruka mu je imobilizirana, dobivena je terapija antibiotikom te je pušten kući na mirovanje i kontrolu liječniku obiteljske medicine te kontrola i prevoj rane svakih 2-3 dana. Tužitelj je zadobio ozljede u smislu otvorene rane desne šake te boli i težeg pomicanja trećeg prsta, bila mu je potrebna tuđa pomoć i njega kroz mjesec dana, trpio je intenzivne bolove tjedan dana te srednje i lake bolove narednih 4 tjedna a i danas desnom šakom slabije funkcionira jer mu je narušena gibljivost prstiju šake. Tužitelj smatra kako mu je na taj način mu je smanjena životna aktivnost najmanje 15% jer ne može obavljati sve poslove koje je ranije obavljao a te se ne može baviti sportom kojeg je ranije učestalo prakticirao (tenis, badminton) budući da desnom šakom ne može dovoljno jako stisnuti nikakav predmet, što mu onemogućuje mnoge aktivnosti. Tužitelj je pretrpio i intenzivan strah za ishod liječenja jer se bojao da će ostati bez desne šake s obzirom na težinu ozljede i kompliciran kirurški zahvat. Radi straha i proživljavanja štetnog događaja tužitelj i danas ima nesanice te često i intenzivno proživljava štetni događaj, a budući da je pretrpio fizičke boli, strah od ishoda liječenja, tuđu pomoć i njegu radi čega je pretrpio povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te mu je životna aktivnost umanjena za 15%, pa s tih osnova potražuje ukupni iznos od 7.000,00 eura. Tužitelj je usklađujući pretrpljenu štetu sa sudskom praksom podneskom od dana 17. travnja 2025.g. umanjio tužbeni zahtjev za iznos od 2.000,00 € odnosno potražuje iznos od 5.000,00 €.

2.Tuženik ističe kako je predmetna ozljeda tužitelja nastala 10. listopada 2022. te je primitkom ove tužbe tuženik prvi put saznao da tužitelj uopće ima bilo kakav zahtjev prema njemu u odnosu na predmetni događaj. Tuženik ne smatra korektnim ovakvo postupanje tužitelja, koje je protivno dužnosti suradnje (članak 5. Zakona o obveznim odnosima) kojim je propisano da su sudionici obveznih odnosa dužni surađivati radi potpunog i urednog ispunjenja obveza i ostvarivanja prava u tim odnosima. Tuženik do sada nije imao saznanja o bilo kakvim zahtjevima tužitelja, a to se ovdje posebno ističe jer je tužitelj bio zaposlen kod njega i nakon nastanka ozljede (10. listopada 2022.) pa sve do 9. prosinca 2024. te je tužitelj sve to vrijeme normalno obavljao poslove na kojima je bio zaposlen i kojom prilikom mu je nastala predmetna ozljeda. Dakle, više od dvije godine nakon nastanka predmetne ozljede tužitelj ni na koji način nije dao do znanja tuženiku da smatra da ima pravo na potraživanje prema njemu na toj osnovi niti je ozljeda istovremeno na bilo koji način utjecala na izvršavanje njegovih radnih zadataka kod tuženika, no tuženik ipak smatra da ne postoji njegova odgovornost za naknadu štete tužitelju pa u cijelosti osporava predmetnu tužbu i tužiteljeve tužbene zahtjeve, kako u odnosu na pravnu osnovu tužiteljevog zahtjeva tako i u odnosu na njegovu visinu. U odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva tuženik ne spori da je kod tužitelja nastala ozljeda prilikom obavljanja rada, no on u cijelosti osporava svoju odgovornost za tu ozljedu, posljedično za štetu koja je nastala tužitelju. Tuženik navodi da radni zadaci uključuju klanje junica koristi odgovarajuću zaštitnu opremu (rukavice i dr.) te da pritom postupa s odgovarajućom pažnjom koju bi upotrijebio svaki prosječan čovjek da se ne poreže na lim ili da se ne ozlijedi na bilo koji drugi način, pa da je tužitelj koristio zaštitnu opremu (rukavice i dr.) na način kako je to morao i da je upotrijebio minimum pažnje tada se ne bi porezao na lim i ne bi mu nastala predmetna ozljeda. Nadalje, tuženik osporava i visinu tužbenog zahtjeva jer tužitelj temelji visinu tužbenog zahtjeva u suprotnosti su s medicinskom dokumentacijom koju je sam tužitelj priložio kao dokaz i dostavio u spis.

Tužitelj tvrdi da mu je narušena gibljivost prstiju šake pa da mu je zbog toga smanjena životna aktivnost najmanje 15%. Suprotno tome, nalaz Županijske bolnice Čakovec od 25.11.2022. utvrđuje da tužitelj ima pun opseg pokreta. U istom nalazu utvrđeno je i da tužitelj nije proveo fizikalnu terapiju, suprotno onome što u istoj točki tužbe tvrdi tužitelj. Osim toga, tuženik tvrdi da tužitelj nije provodio fizikalnu terapiju, iako je trebao pa se takav njegov propust mora smatrati njegovim doprinosom možebitnoj šteti u smislu članka 1092. ZOO-a kojim je propisano da oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu. U konačnici tužitelj visinu tužbenog zahtjeva zasniva i na navodnom intenzivnom strahu od gubitka desne šake s obzirom na komplicirani kirurški zahvat, no nigdje ne navodi o kojem se to kompliciranom kirurškom zahvatu radi da bi postojala opasnost od gubitka šake ni kad je taj „kompliciran“ i po šaku „opasan“ kirurški zahvat izveden. Kroz cijelu medicinsku dokumentaciju koju tužitelj dostavlja u spis i kojom navodno dokazuje visinu tužbenog zahtjeva proizlazi samo da nije bilo aktivnog krvarenja i da nema koštane traume (nalaz ŽB Čakovec od 10.10.2022.) te da je potrebna odgovarajuća toaleta i previjanje odnosno imobilizacija rane, a i sam tužitelj je izjavio da se radi o lakšoj ozljedi. Činjenica da je tužitelj kod tuženika obavljao iste poslove, na isti način i s istim učinkom skoro dvije godine nakon predmetne ozljede te da do ove tužbe tužitelj ni na koji način nije dao do znanja da mu je predmetnom ozljedom nastala bilo kakva šteta i da mu je tuženik dužan naknaditi tu štetu te stoga predlaže odbiti tužiteljeve tužbene zahtjeve i naložiti mu da naknadi tuženiku troškove ovog postupka. Tuženik je pristao na povlačenje dijela tužbenog zahtjeva s tim da predlaže da u odnosu na taj povučeni dio naloži tužitelju podmiriti prouzročeni parnični trošak u ukupnom iznosu od 750,00 €.

3. Sud je donio presudu broj Pr-10/2025-24 od dana 23. prosinca 2025.g. kojom je naložio tuženiku da plati ukupan iznos od 5.000,00 € sa zakonskom zateznom kamatom te troškove postupka dok je rješenjem utvrdio da je povučen tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od 2.000,00 € s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Povodom žalbe tuženika Županijski sud u Varaždinu je ukinuo presudu u točkama I. I III. Izreke presude i u tom dijelu vratio sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje. U obrazloženju odluke sde navodi da je potrebno pozvati tužitelja na nadopunu presude tako da jsno navede koji iznos traži na ime neimovinske štete a koji iznos na ime imovinske štete. Tužitelj je na ročištu od dana 8. listopada 2026.g. naveo kako ostaje kod tužbe i tužbenog zahjteva u cijleosti na način da traži na ime neimovinske štete iznos od 5.000,00 €. Tuženik se usprotivio preinaci tužbenog zahtjeva te smatra da tužbeni zahtjev treba odbiti s obzirom na sklopljeni sporazum i podredno doprinos tužitelja nastanku štete.

4. U ponovljenom postupku u svrhu dokaza pročitani su prijava ozljede na radu (list 5-8), medicinska dokumentacija (list 9-12), izvješće o privremenoj nesposobnosti (list 13), medicinska dokumentacija (list 14-15), izjava tužitelja od 11.10.2022. (list 24), Uvjerenje o zdravstvenoj nesposobnosti (list 25), Sporazum o prestanku ugovora o radu od 9.12.2024.g. (list 29), lista noževa/metalne opreme u odjelu: klaonica (list 30-41), poslovi koji se obavljaju-mesar (list 42-63), izvješće o edukaciji zaposlenika (list 64-65), Ugovor o radu od 31.5.2023. (list 66-67), Ugovor o radu od 28.11.2022. (list 68-69), Ugovor o radu od 29. 8.2022. (list 70-71), Ugovor o radu od 8.8.2022. (list 72-73), Uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti radnika od 2.8.2024. (list 74), Uvjerenje o zdravstvenoj

sposobnosti radnika od 4.8.2022.(list 75), Uvjerenje br. ZOS-51/2024/213933/37 od 22.11.2024. (list 76), Uvjerenje o osposobljenosti od 15.11.2024. (list 77), Zapisnik o ocjeni osposobljenosti radnika za rad na siguran način (list 78-79), pročitan je podnesak tužitelja od 17.4.2025. (list 80-81), podnesak tuženika od 27.4.2025.g. (list 88-86), saslušan je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja, saslušani su svjedoci Dragana Vlahova, Karlo Vrtarić, Ivica Gradiščaj, Heidi Frlin i Miro Oršoš, provedeno je medicinsko vještačenje i psihijatrijsko vještačenje, dodatno su saslušani medicinski vještaci na raspravi 18. 12.2025.g.

4. Analizirajući provedene dokaze i to svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno proizlazi da je preostali tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Nesporno je da je tužitelj Goran Mandić bio u vrijeme štetnog događaja dana 10. listopada 2022.g. djelatnik tuženika a što proizlazi iz Ugovora o radu (list 70-71). Nesporno je da je tužitelj za vrijeme obavljanja posla zadobio povredu na radu što proizlazi iz prijave ozljede na radu te medicinske dokumentacije koju je tužitelj priložio u spis (list 5-15), a nesporno je i da je tužitelj osposobljen za rad na siguran način što proizlazi iz uvjerenja (list 74-79) te da je imao prilikom štetnog događaja zaštitnu opremu, s tim da se zaštitna čelična rukavica nalazi na jednoj ruci a na drugoj ruci koju je povrijedio tužitelj imao je običnu gumenu rukavicu.

6. Sporno je da li je tužitelj djelomično ili potpuno odgovoran za štetni događaj i koliko je teška povreda koju je zadobio te da li je svojim ponašanjem, jer nije obavio fizikalne terapije doprinio težini povrede, te da li se tužitelj odrekao potraživanja s osnove naknade štete jer je potpisivao sporazum o prestanku posljednjeg ugovora o radu, a u kojem potvrđuje da prema tuženiku nema bilo kakvih potraživanja koja bi proizlazila iz radnog odnosa zasnovanog Ugovorom o radu 31. svibnja 2023.g.

7.Tužitelj u tužbi tvrdi da je prilikom klanja i okretanja junice, nakon njezinog trzaja, udario rukom o zid i porezao se na lim, dok je prilikom saslušanja u svrhu dokazivanja tužitelj je naveo da je nakon omamljivanja bika gurnuo bika kako bi oslobodio mjesta za slijedećeg bika, no prilikom guranja vanjskim dijelom ruke je potegao po limu koji je postavljen na zid, no na tom dijelu je već bio odvojen lim od zida uslijed prethodnog ritanja stoke, što se zna dogoditi, pa je zasjekao ruku. Naime tužitelj navodi kako je jaka mala udaljenost bika od zida mesnice, dosta je skučeno, a on je imao na ruci gumenu rukavicu ali je to bila samo zaštita od infekcije. Iako tvrdi da je tom prilikom bio prisutan Ivica Gradiščaj ovaj svjedok tvrdi kako toga dana nije bio na poslu već na godišnjem odmoru. Nesporno je tužitelj na jednoj ruci imao čeličnu rukavicu, i to na lijevoj ruci, dok je na desnoj ruci u kojoj drži nož gumena rukavica, što je uobičajeno, a što su potvrdili i Ivica Gradiščaj, Dragana Vlahov i Karlo Vratarić. Iz iskaza svjedoka Karla Vratarića proizlazi da mu je tužitelj rekao da se štetni događaj dogodio prilikom okretanja goveda koje je bilo krivo postavljeno i da se ponekada govedo zna ritnuti, te ga je upravo ovaj svjedok i uputio da ode na hitnu i potraži liječničku pomoć jer mora sanirati ozljedu koju mu je pokazao. Dakle, iz navedenog proizlazi kako je nesporno tužitelj zadobio povredu prilikom obavljanja svakodnevnog posla, no nitko osim tužitelja nije bio prisutan prilikom štetnog događaja pa sud može utvrditi činjenice samo iz iskaza tužitelja. Dakle, nesporno je da

je na zid mjesta rada postavljen limom, i da je tužitelj doista rukom potegao po dijelu lima te zarezao ruku. Sud je prihvatio navode tužitelja kako je do štetnog događaja došlo na način kako je to opisao tužitelj, dakle prilikom guranja i okretanja goveda jer je to potvrdio i svjedok Karlo Vratarić kojem je tužitelj odmah nakon povrede objasnio kako se to dogodilo, pa sud smatra kako u konkretnom slučaju ne postoji doprinos tužitelja, te je u potpunosti objektivna odgovornost poslodavca prema odredbi članka 111. Zakona o radu i članka 25. Zakona o zaštiti na radu.

8. Prema odredbi članka 1100. Zakona o obveznim odnosima (dalje:ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom, sud je odlučio samo o toj neimovinskoj šteti s obzirom da se tužitelj na ročištu od dana 8. listopada 2026.g. izjasnio da potražuje samo neimovinsku štetu.

9.1. Sud je proveo vještačenje po vještacima dr. Gordanu Makariću i dr. Božidaru Šebečiću koji su utvrdili da je tužitelj dana 10.10.2022. godine stradao na radom mjestu kada je prilikom klanja junice udario je rukom u zid, odnosno porezao se na lim na zidu prostorije i tom prilikom zadobio ozljedu desne šake u vidu manje udarnorazderotne rane gornje strane desne šake na bazi trećeg prsta i subtotalni razdor ekstenzorne tetive za treći prst. Tužitelju je učinjena kirurška obrada rane, te je sašivena tetiva. Postoperativno je imao imobilizaciju u trajanju mjesec dan a fizikalnu terapiju je proveo kod kuće. Na bolovanju je bio do 31.01.2023. godine, a vještaci smatraju kako je zbog zadobivenih ozljeda kod tužitelja je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Vještaci smatraju kako su po završetku liječenja kod tužitelja zaostali povremeni bolovi u šaci kod duljeg opterećenja šake, bolna osjetljivost na hladnoću, gruba mišićna snaga šake je oslabljena u manjem stupnju zbog čega otežano obavlja poslove mesara. Po mišljenju vještaka smanjenje životne aktivnosti iznosi 5% dok s psihijatrijskog stajališta nema duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti. Tužitelj je zbog zadobivene ozljede i tijekom liječenja trpio fizičke bolove jakog intenziteta dva dana, srednjeg intenziteta 7 dana, manjeg intenziteta 8 tjedna kumulativno, a prilikom štetnog događaja trpio je kratkotrajni primarni strah jakog intenziteta. Do smirivanja akutnih simptoma traume i prilagodbe na novonastalo stanje trpio je umjereni do jaki oscilirajući strah do 2 dana, te potom umjereni oscilirajući strah sveukupno do 5 dana. Po navedenom trpjela je slabiji oscilirajući strah sveukupno do 3 tjedna. Po mišljenju vještaka bila mu je potrebna tuđa pomoć i njega nestručne osobe u opsegu 4 sata dnevno 2 tjedna, u opsegu 3 sata dnevno 2 tjedna, u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna za pomoć kod održavanja osobne higijene u prvoj fazi liječenja, za obavljanje kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl.

9.2. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju pa su se vještaci na ročištu od dana 18. prosinca 2025.g. očitovali na prigovore tuženika. Dr. Gordan Makarić je naveo kako se prilikom psihijatrijskog vještačenja daje prednost osobnom pregledu međutim i putem video poziva, osim anamnestičkih podataka, je također vidljiva i neverbalna komunikacija

koja istu prati pa kao psihijatar ne mora obaviti fizikalni pregled tako da je u konkretnom slučaju ispitivanje provedeno putem video poziva bilo dostatno. Također vještak ističe da kod tužitelja s psihijatrijskog stajališta nije zaostalo trajnih posljedica što je napisano u nalazu i mišljenju. Ocjena trajnog intenziteta straha dana je temeljem analize i dinamike štetnog događaja proizašla iz med. dokumentacije, tijeka liječenja te konačno i odlučno navedenog pregleda, a ocjenu je donio i temeljem iskaza tužitelja no to je samo jedan od elemenata za procjenu. Vještak je u poziciji anamnestičkim podacima pristupati afirmativno te cijeniti s jedne strane objektivna obilježja traume i s druge strane njen subjektivni doživljaj kao i dokumentacija koja se odnosi na liječenje te iste stručno, etično i logično procjenjivanja. Vještak navodi kako je vidljivo iz nalaza i mišljenja da je tužitelj pri pregledu vještaka negirao psihičke tegobe dakle nije bilo elemenata za trajnih posljedica te nema govora o nekakvom prenaglašavanju istih. Vještak dr. Božidar Šebečić u objašnjenju na prigovor tuženika navodi kako neprovođenje stručne fizikalne terapije može utjecati na usporeni tijek liječenja odnosno rezultat liječenja navodi da je tužitelj po preporuci traumatologa pregledan od strane fizijatara koji u nalazu naveo da je tužitelj motiviran za vježbanje kod kuće dakle to ne znači da je odbio ambulantu fizikalnu terapiju. Fizikalna terapija koja je tužitelju bila potrebna ne zahtjeva primjene nekih specijalnih aparata te ju je bilo moguće provesti i kod kuće, a što je zaključio i fizijatar. Prilikom ocjene visine opsega smanjenja životne aktivnosti vještak navodi kako je kod tužitelja bila presječena ekstezorna tetiva za treći prst koja je sašivena. Tetiva nakon šivanja nikada nema više čvrstoću neozlijeđene tetive i u slučaju da nema nikakvih drugih trajnih posljedica postojalo bi zbog toga smanjenje životne aktivnosti. Međutim, kod tužitelja su pored toga izraženi i povremeni bolovi u šaci i trećem prstu kod većeg opterećenja šake, bolna osjetljivost trećeg prsta na hladnoću a gruba mišićna šake je oslabljena u manjem stupnju. Zbog svega toga tužitelj je morao i promijeniti svoje radno mjesto jer više nije mogao obavljati dosadašnji posao mesara u punom radnom vremenu s nožem u ruci. Vještak navodi kako je utvrdio primarni strah, uzimajući u obzir činjenicu da se tužitelj javio liječniku tek na nagovor kolege nakon nekoliko sati, što upravo govori u prilog navedenog da se može procijeniti da je tužitelj nakon navedene ozljede razvio simptomatiku akutne stresne reakcije koja vrlo često prati ovakvu vrstu ozljedu a jedna od sastojnica može biti i konfuzno stanje, a ovakva vrsta ozljede uvijek izaziva strah ovakve vrste po ozljeđivanju. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti jer je dat jasno i u sladu s pravilima struke te je time otklonio i doprinos tužitelja nastanku štete što je fizikalnu terapiju obavljao kod kuće a ne u bolnici jer je tužitelj bio motiviran za vježbanje kod kuće a fizikalna terapija nije zahtijevala primjene nekih specijalnih aparata te ju je bilo moguće provesti i kod kuće.

10. Uzimajući u obzir težinu ozljede te trajanje oporavka tužitelja nakon štetnog događaja sud smatra kako je sukladno odredbi članka 1100. Zakona o obveznim odnosima (dalje:ZOO) kod tužitelja došlo do povrede prava osobnosti te da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuđenje pravične novčane naknade a pritom vodeći računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, te cilja kojemu služi, stoga uzimajući u obzir neimovinsku štetu a prema nalazu I mišljenju vještaka sud smatra osnovanim tužbeni zahtjev primjenom orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda u iznosu od 3.162,50 eura i to za jake bolove u trajanju od 2 dana u iznosu od 147,32 eura (2x73,66 eura), za srednje bolove u trajanju 7 dana 306,50 eura

(7x43,80 eura), za slabe bolove u trajanju od 8 tjedana ili 56 dana 780,08 eura (56x13,09 eura), za jaki strah u trajanju od 2 dana 147, 32 eura (2x73,66 eura), za umjereni strah od 7 dana 306,50 eura (7x43,80 eura), te za slabi strah u trajanju od 3 tjedna 21,00 x13,90 eura. Sud također smatra osnovanim tužbeni zahtjev za smanjenje životne aktivnosti koja je izvještačena na 5% u iznosu od 873,50 € što ukupno iznosi 4.000,00 eura na koji dosuđeni iznos mu je obračunata kamata temeljem članka 1103. Zakona o obveznim odnosima od dana podnošenja tužbe.

11.Sud je stoga odbio preostali tužbeni zahtjev do zatraženih 5.000,00 € odnosno iznos od 1.000,00 € s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

12.Sud nije proveo očevid na licu mjesta jer smatra kako se očevidom nisu mogle utvrditi druge ili nove činjenice potrebne za odluku u ovom postupku a u potpunosti je utvrđeno činjenično stanje.

13. Tuženik navodi kako je sporazumom o prestanku posljednjeg ugovora o radu tužitelj izjavio da prema tuženiku nema bilo kakvih potraživanja koja bi proizlazila iz radnog odnosa zasnovanog Ugovorom o radu od 31.svibnja 2023.g. pa samim tim nema ni potraživanja koja bi se odnosila na njegova potraživanja s osnova štetnog događaja, međutim sud nije prihvatio ovakvu tvrdnju tuženika jer tuženik nije mogao znati za potraživanje koje je utvrđeno ovom presudom i ne može se unaprijed odricati potraživanja koje je sud utvrdio u ovom postupku.

14. Budući da je tužitelj uspio s dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 4.000,00 € a odbijen je s 1.000,00 € te iznosom od 504,00 € koje je postalo pravomoćno s tim da je iznos od 2.000,00 povučen, o čemu je sud donio rješenje koje je postalo pravomoćno, sud smatra da su stranke približno uspjele u sporu pa je odlučio da svaka strana snosi svoje troškove temeljem članka 154.st.4. Zakona o parničnom postupku.

15. Temeljem navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

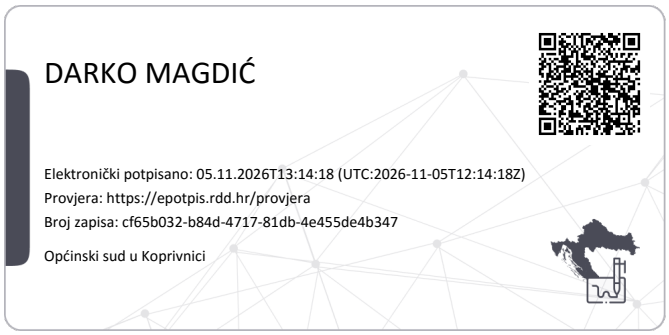
Koprivnica, 5. studenog 2026.

Sudac
Darko Magdić

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude i rješenja.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda i rješenje objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude i rješenja obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda i rješenje objavljuje.
Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda i rješenje objavljuje, sud će presudu i rješenje dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Dostaviti:
1. Odvj. Mario Sokač, Varaždin, Cankareva 3, preko e-oglasne ploče
2. Odvj. Tin Lovrić, OD Bogdanović, Dolički & patneri d.o.o., Zagreb, Miramarska c. 24
-preko e-oglasne ploče



Broj zapisa: **9-3088f-b38d8**

Kontrolni broj: **0e38c-ed2ba-82d2e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.